

Dužnost muslimana prema Mesdžidul-Aksau

Hatib: dr. Abdulbari ibn Avad es-Subejti

11. rebiul-ahir 1439. po Hidžri / 29. decembar 2017.

Hvala Allahu, Koji je objavio: “Hvaljen neka je Onaj Koji je u jednom času noći preveo Svoga roba iz Hrama časnog u Hram daleki.” (El-Isra, 1)

Hvalim Ga i zahvaljujem Mu na blagodatima koje se ne mogu pobrojati i kojima nema kraja. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed Njegov rob i poslanik, koji je uzdignut u najviše nebeske sfere, neka je na njega Božija milost, i na njegovu porodicu, ashabe i one koji ih slijede u dobročinstvu. Oporučujem sebi i vama da se samo Allaha bojimo.

Uzvišeni kaže: “Hvaljen neka je Onaj Koji je u jednom času noći preveo Svoga roba iz Hrama časnog u Hram daleki, čiju smo okolinu blagoslovili kako bismo mu neka znamenja Naša pokazali. On, uistinu, sve čuje i sve vidi” (El-Isra, 1).

U ovom ajetu Allah, džellešanuhu, slavi i veliča Sebe zbog kudreta, moći da uradi ono što niko, osim Njega, ne može uraditi. Njegova savršena moć manifestovala se u ovom čudesnom putovanju i vječnoj mudžizi, koja je zbunila i zapanjila ljudski um, jer prevazilazi okvire poznatog i uobičajenog: Israu – Poslanikovom noćnom putovanju iz Mesdžidul-harama u Mesdžidul-Aksa, tokom kojeg je prešao ogromnu razdaljinu, vidio velika Allahova znamenja i carstva nebesa i Zemlje, a zatim se vratio u istoj noći.

To je jedan od najvećih dokaza njegovog vjerovjesništva i najveličanstvenijih mudžiza, koji sadrži mudrosti, propise i uzvišene i dalekosežne poruke. Njime je Uzvišeni Allah odlikovao Svoga prijatelja i odabranika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Preveo ga je iz Hrama časnog u Hram daleki, stjecište vjerovjesništva i

prvu kiblu, kako bi mu ukazao počast, podigao njegov stepen, obnovio i ojačao njegovu odlučnost i čvrstinu. To je vječna božanska mudžiza koja je uzvisila čovjeka u nebeske sfere i vratila ga ponovo na Zemlju.

Cijeli kosmos u Njegovom je vlasništvu, nema drugog boga osim Njega i nema gospodara osim Njega. U Israu, Noćnom putovanju, očituje se veličina islama, i da je islam vjera koja je objedinila sve prethodne vjerozakone, i pečat je svih vjerozakona. Preko ovog putovanja potvrđena je bratska veza među vjerovjesnicima i jedinstvenost njihove poslanice. Kada bi god došao do nekog neba, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, bio bi dočekan riječima: “Dobro došao, čestiti brate i čestiti vjerovjesniče”.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je za vjerovjesnike: “Svi vjerovjesnici su braća: majke su im različite, a vjera im je jedna, a ja sam najpreči Isau, sinu Merjeminom.” Svi vjerovjesnici, da su doživjeli vrijeme našeg poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, bili bi dužni vjerovati u njega, slijediti ga i pomoći u njegovoj misiji. On je njihov predvodnik i onaj koga su dužni slijediti. Rekao je Omeru ibn Hattabu, radijallahu anhu: “Došao sam vam sa bijelom i čistom vjerom, i kada bi Musa bio živ, ne bi imao izbora osim da me slijedi.”

Svi vjerovjesnici okupili su se u Mesdžidul-Aksau da bi obavili namaz za Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, zbog njegovog visokog stepena, časne pozicije i činjenice da je on najbolji i prvak svih vjerovjesnika, kao što se navodi u hadisu u kome je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, opisao Noćno putovanje: “Vidio sam Musaa, stajao je u namazu, bio je srednjeg stasa, kovrdžave kose, kao da je iz plemena Šenua. Vidio sam Isaa sina Merjemina, stajao je u namazu, najsličniji po izgledu mu je Urva ibn Mesud es-Sekafi. Vidio sam Ibrahima, stajao je u namazu, a najsličniji, po izgledu, mu je vaš prijatelj – misleći na sebe – zatim je proučen ikamet i ja sam ih predvodio u namazu.” Ovaj veličanstveni događaj, zajednički namaz Božijih vjerovjesnika, podsticaj je sljedbenicima istine da slijede put vjerovjesnika, alejhimus-selam, i da se

udruže u pokornosti Allahu, dobročinstvu i bogobožnosti i odbace uzroke razilaženja i podjele.

Čudesna moć, brzina kojom je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u jednom času noći, preveden iz Mesdžidul-harama u Mesdžidul-Aksa najbližnja je brzini širenja islama i njegovog dolaska u sve dijelove svijeta. To je vjera koja ispunjava horizonte, nadilazi barijere i granice.

Širenje islama, samo u prvom stoljeću, gotovo da graniči sa čudom, a njegovo širenje u naše vrijeme samo je potvrda jedne od Poslanikovih mudžiza, kada je rekao Adiju ibn Hatimu: “Tako mi Onoga u Čijoj je ruci moja duša, Allah će upotpuniti ovu vjeru, tako da će jahač putovati od Sane do Hadremevta, a neće se bojati nikoga osim Allaha i vuka za svoje stado.”

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Allah mi je pokazao Zemlju, pa sam vidio njen istok i zapad. Vlast moga ummeta doći će na cijeli prostor koji mi je pokazan.” I rekao je: “Ova vjera dospjet će tamo gdje dospijevaju dan i noć, i Allah neće ostaviti nijednu kuću od čerpića (ni u gradu ni u selu) i od kostrijeti (u pustinji) a da u nju neće ući islam, s ponosom ponosnog i poniženjem poniženog, ponosom kojim će Allah uzvisiti islam i njegove sljedbenike i poniženjem kojim će Allah poniziti širk i njegove sljedbenike.”

Istinu je rekao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, islam je danas najbrže rastuća religija svijeta, a to su svojim perima posvjedočili njegovi najljući protivnici. Razlog brzog širenja islama nalazi se, prije svega, u tolerantnosti, fleksibilnosti njegovog vjerozakona, lahkoći njegovih propisa, pravednosti njegovog sistema i milostivog odnosa prema svim ljudima, pa i neprijateljima. Islam nije vjera destrukcije, nepravde, istrebljenja i osvete. Uzvišeni kaže: “A tebe smo samo kao milost svjetovima poslali.” (El-Enbija, 107)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, uzdignut je u najviše nebeske sfere i postigao je ovaj visoki stepen zbog časnosti pozicije ibadeta – iskrenog obožavanja Allaha, koju personificira njegova ličnost. Upravo zbog važnosti ove pozicije, Allah, džellešahu,

pripisao je Svome Poslaniku ubudijjet – iskreno robovanje na najčasnijem mjestu i najčasnijim povodom: “Hvaljen neka je Onaj Koji je u jednom času noći preveo Svoga roba...” (El-Isra, 1)

Isra i Miradž ukazuju na postojanje neraskidive veze između Mesdžidul-harama, Poslanikovog mesdžida i Mesdžidul-Aksaa, i jasna je poruka ummetu da ne zapostavlja Mesdžidul-Aksa, zbog njegove pozicije, svetosti i blagoslovljenosti. Rekao je Ebu Zerr, radijallahu anhu: “Upitao sam: ‘Allahov Poslaniče, koji mesdžid je prvi podignut na Zemlji?’, a on je odgovorio: ‘Mesdžidul-haram.’ ‘A poslije njega?’, upitao sam, a on je rekao: ‘Mesdžidul-Aksa.’ ‘Koliko je vremena prošlo između njihove gradnje?’, upitao sam, a on je rekao: ‘Četrdeset godina.’”

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u drugom hadisu kaže: “Posebno putovanje se ne poduzima osim radi posjete tri hrama: Svetog hrama u Meki, moga hrama u Medini i hrama Aksa u Kudsu.” Mesdžidul-Aksa, svojom historijom i vrijednošću, potiče kod muslimana osjećaj jedinstva, jača bratsku vezu i želju da mu se pomogne i očisti ga od prljavštine, zla širka i zablude.

Pitanje Kudsa vječno će živjeti u srcima sinova ovog ummeta, i ništa, pa ni negiranje negatora i laži nasilnika, neće poljuljati naše vjerovanje u to. Isra i Miradž uče nas da je istina jasna i da će ona kad-tad pobijediti, bez obzira na trenutnu dominaciju zablude i mnoštvo njenih propagatora. Zabluda počiva na klimavim temeljima, u svojoj biti je slaba i nemoćna, brzo nestaje i urušava se njena građevina. Uzvišeni kaže: “Nego istinom suzbijamo laž, istina je uguši i laži nestane.” (El-Enbija, 18)

Kada je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ušao u Meku, oko Kabe je bilo 360 kipova, pa ih je rušio, jednog za drugim, svojim štapom, govoreći: “Došla je istina, a nestalo je laži, laž, zaista, nestaje.”

Mudžiza Israa daje nam važnu lekciju: Allah je s onim Svojim robovima koji se čvrsto drže Njegovog užeta i upute, pomaže ih i brine o njima. Kada se kaže da je “Allah s nekim”, to znači da ga On čuva, pruža mu podršku, uputu, pomoć, pobjedu, i to je

najbolji mehlem za rane iskrenih boraca, koji bdiju na granicama islama i žrtvuju na putu islama ono najvrednije, braneci vrela islama.

Neka znaju smutljivci i zavjerenici da Allahova moć nadilazi uzroke i da je On kadar pomoći vjernike makar bili i manjina. Uzvišeni kaže: "Koliko su puta malobrojne čete, Allahovom voljom, nadjačale mnogobrojne čete!" A Allah je na strani izdržljivih." (El-Bekara, 249)

U svojoj oporuci Sa'du ibn Ebu Vekkasu, radijallahu anhu, Omer ibn Hattab, rekao je: "Neprijatelja nećete pobijediti snagom i brojnošću, nego pokornošću Gospodaru i njihovim grijehanjem. Ako se izjednačite s njima u grijehanju, pobjeda će pripasti njima zbog mnoštva i snage koju posjeduju."

Ako su Kuds i Mesdžidul-Aksa u srcima muslimana i ako su im zaista važni, onda je njihova dužnost da ponizno mole Allaha da ih sačuva od svakog skrnavljenja i da stanovnicima Palestine podari čvrstinu i skorbu pobjedu.

Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: "Nema nijednog muslimana na Zemlji koji Allahu uputi dovu a da mu Allah neće dati ono što traži u svojoj dovi, ili otkloniti od njega isto toliko zla, sve dok ne bude tražio ono što je grijeh ili kidanje rodbinskih veza." Neki je čovjek upitao: "Pa hoćemo li povećati svoju dovu?", a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Ono što je kod Allaha je veće."

Donosite salavate i selame na Poslanika Pravog puta, to vam je naredba od Allaha u Njegovoj Knjizi: "Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šalžite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

Ebu Bekr es-Siddik, radijallahu anhu, posebno se postavio prema Poslanikovom Noćnom putovanju, i to su zabilježili muslimanski historičari, a taj Ebu Bekrov stav nosi vrlo jasnu poruku. Naime, kada su mu ujutro došli idolopoklonici i obavijestili ga da njegov prijatelj tvrdi da je u jednom času noći preveden iz Meke u Bejtul-Makdis, a zatim vraćen u istoj noći u Meku, nadajući se da i on sam neće povjerovati u tu priču, on je izgovorio svoje čuvene riječi: "Ako je on to rekao, onda je to istina."

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

I sami idolopoklonici su na osnovu njegovog dotadašnjeg života znali da je Poslanik istinoljubiv, da nikada nije lagao i da je čovjek od istine i povjerenja. Ebu Bekrova sigurnost u istinitost Poslanikovih riječi bila je plod čvrstog vjerovanja u njegovom srcu, a danas kada je iman u srcima oslabio i kada je nestalo čvrstog ubjeđenja, pojavili su se pojedinci iz našeg ummeta koji ubacuju sumnju u istinitost islama, pokazuju otvoreni bunt prema temeljnim islamskim učenjima, suprotstavljaju se kur'anskom tekstu, negiraju Poslanikov sunnet i stavljaju svoj ograničeni razum ispred dviju objava.

Istinski vjernici, čija su srca ispunjena imanom, prema Objavi se odnose na način kako je to opisao imam Šafija, Allah mu se smilovao: "Vjerujemo u Allaha, i u ono što je došlo od Allaha, onako kako to Allah želi; i vjerujemo u Allahovog Poslanika, i u ono što je došlo od Allahovog Poslanika, onako kako to želi Allahov Poslanik."

